

Caderno da crítica

Cuestionario Proust: Alfredo Ferreiro

[Ramón Nicolás 9 Abril 2014](#)

1.– Principal trazo do seu carácter?

– Atopar as virtudes dunha decisión e tamén as da súa contraria. Un defecto á hora de ser pragmático e unha virtude que evita caer no simplismo.

2.– Que calidade aprecia máis nas persoas?

– A boa intención, desde logo.

3.– Que agarda das súas amizades?

– Sinceridade nas opinións e paciencia para tolerar os meus erros.

4.– A súa principal eiva?

– A constancia no traballo é o meu reto principal. Mais cando o solucione sen dúbida hei percibir outras.

5.– A súa ocupación favorita?

– Escribir e pensar en novos proxectos.

6.– O seu ideal de felicidade?

– A plenitude que se sente durante a escritura dun texto cando se atopa unha imaxe poética satisfactoria.

7.– Cal sería a súa maior desgraza?

– Que me vise impedido para soñar, tanto de noite como de día.

8.– Que lle gustaría ser?

– Unha persoa que foi capaz de cumprir o seu destino.

9.– En que país desexaría vivir?

– Neste mesmo en que vivo, mais nun ambiente de democracia non simulada.

10.– A súa cor favorita?

– Sempre foi o vermello, se cadra porque o sangue semella o máis auténtico que hai.

11.– A flor que máis lle gusta?

– Non hai unha. O que me gusta delas é inmensa variedade da súa beleza.

12.– O paxaro que prefire?

– Calquera que me permita aproximarme del. Cando isto acontece gusto de pensar que non foxen porque o meu corazón está libre de sombras.

13.– A súa devoción na prosa?

– Estilisticamente, os narradores que son mesurados na frase e inspirados na imaxe. Un caso patente foi a descuberta nos últimos anos da francesa Catherine François, unha autora nada divulgada. Hai traballos de Manuel Rivas que tamén chegan lonxe nesta dirección.

14.– E na poesía?

– En galego, Manuel Antonio e Eusebio Lorenzo Baleirón; en portugués, Herberto Helder e Natália Correia; en castelán, Octavio Paz e Antonio Gamoneda; en francés, René Char e André Breton.

15.- Un libro?

– *Antecedentes criminais*, unha antoloxía persoal do poeta portugués Amadeu Baptista.

16.- Un heroe de ficción?

– O pequeno dos irmáns dos contos infantís ou a criada dos contos orientais que salva os señores dun engano, é dicir, aqueles máis humildes e con menos recursos que non teñen o corazón abafado pola vaidade e son capaces de percibir mais nitidamente a verdade.

17.- Unha heroína?

– Calquera persoa que logra vencer o medo e se enfronta ao seu propio dragón.

18.- A súa música favorita?

– O jazz e o blues, se é cantado en galego coa calidade de Sés, mellor; tamén hai música folque e clásica que merecen doses periódicas. A creatividade e a aproximación lusófona de Narf tamén me resultan imprescindíbeis.

19.- Na pintura?

– Aínda que os surrealistas sempre foron os meus preferidos, agora estou aberto moito máis á arte abstracta en xeral. Entre a xente próxima desfruto moito con Carlos Botana e con Roge Fernández, entre moitas outras obras.

20.- Un heroe ou heroína na vida real?

– As persoas que arriscan a súa vida salvando outras a nado no mar. Non concibo maior medo que o que me producen os abismos mariños (>3 m.).

21.- O seu nome favorito?

– O nome completo do meu defunto padriño: Manuel Salgueiro Castro. Pura música popular.

22.- Que hábito alleo non soporta?

– Creo que o descontrol etílico. O tabaco cada vez menos, desde que logrei desvincularme del, aínda que procuro non virar demasiado maniático.

23.- O que máis odia?

– A mentira. Non hai egoísmo nin desprezo maior que ocultar o coñecemento da verdade a xente que o precisa.

24.- A figura histórica que máis despreza?

– Os conquistadores, da nacionalidade que foren, tomando as terras en nome do rei a sangue e lume. Tamén as forzas represoras do franquismo, armadas ou con sotana.

25.- Un feito militar que admire?

– A troca dun fusil por un sacho.

26.- Que don natural lle gustaría ter?

– O ouvido musical e o canto.

27. – De que maneira lle gustaría morrer?

– Coa sensación de que os meus se gobernan ben sen min e de que o meu país fica unha miga mellor despois do meu esforzo.

28.- Cal é o seu estado de ánimo máis habitual?

– Optimista mais de amplo espectro, o que me fai experimentar non poucas aventuras emotivas.

29.- Que defectos lle inspiran máis indulxencia?

– Os que denotan pouca intelixencia. Os peor dotados son os que precisan máis axuda.

30.- Un lema na súa vida?

– Podo citar unha revelación que me chegou unha noite en forma de verso: “A miña esencia é alén da miña pel”. Mais a sabedoría que se precisa para asumila aínda no chegou.